

اهمیت تجدید ارزیابی دارایی‌های بانک‌ها

مهم‌ترین رسالت یک بنگاه اقتصادی حداکثرسازی ارزش آن بنگاه است. موضوع تجدید ارزیابی دارایی‌های شرکت‌های بورسی و فرابورسی که در حال حاضر توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان بورس و اوراق بهادار در حال اجرایی‌شدن است، موضوع ساده‌ای نیست و باید از زوایای مختلفی مورد قضاوت قرار گیرد. باید توجه داشت که افزایش ارزش ذاتی یک شرکت مستلزم ارتقا و تقویت کل متغیرهای مربوطه از جمله مزایای رقابتی، سرمایه انسانی و نحوه حضور در بازار محصولات و خدمات ارائه شده است و صرف افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی دارایی‌ها ضامن رشد ارزش شرکت نخواهد بود. همچنین؛ اصولاً نمی‌توان از محل دارایی قابل فروش افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی داد. به طور ویژه در صنعت بانکداری، باید توجه داشت که بخش قابل توجهی از دارایی بانک‌ها به طور مشاع بین سپرده‌گذار و سهام‌دار بوده لذا ثبت اضافه ارزش ناشی از تجدید ارزیابی دارایی‌های متعلق به عموم سپرده‌گذاران محل ابهام خواهد بود. اگرچه توضیح این‌که سرفصل قابل اتکا تجدید ارزیابی بانک‌ها مان خواهد بود. یک مثال عینی در حال حاضر بانک تجارت است که افزایش سرمایه آن از محل زمین و ساختمان دیره مورد تصویب قرار گرفته است. باید توجه داشت که بانک‌ها بر اساس مفاد مواد ۱۶ و ۱۷ قانون رفع موانع تولید مایه‌گذاری‌های خود را واگذار نمایند. لذا سرمایه‌گذاری‌ها جزو طبقه‌بندی دارایی‌های قابل تجدید ارزیابی قرار نگرفته‌ای بانکی نظیر شعب بانک‌ها را می‌توان جهت افزایش سرمایه از نوع تجدید ارزیابی بکار گرفت. باید اشاره داشت که بی‌جهت این‌که تحت کنترل و مدیریت دولت هستند تابع سیاست‌های مربوطه نیز خواهند بود، در نتیجه دولت تأثیرگذار همچون مجلس نقش بسیار تأثیرگذاری در تسهیل این موضوع برای بانک‌های دولتی خواهند داشت. از ارزیابی برای بانک‌ها می‌توان به شفاف‌تر شدن صورت‌های مالی نسبت به قبل از افزایش سرمایه اشاره نمود. نکته، تأثیر این نوع افزایش سرمایه بر کفایت سرمایه بانک‌هاست که در این خصوص لازم است دولت ضمن افزایش تجدید ارزیابی، معادل این مبلغ از محل آورده نقدی و مطالبات نیز نسبت به افزایش سرمایه بانک‌های دولتی امکان فرارگیری بخشی از مبلغ افزایش سرمایه جدید در لایه جهت محاسبه نسبت کفایت سرمایه فراهم شود.

دکتر سید بابک ابراهیمی
معاون اقتصادی بانک سپه